

La gravetat i la gràcia

Títol: La gravetat i la gràcia

Autora: Simone Weil

Traducció: Pau Matheu

I.S.B.N.: 978-84-17796-49-5

Editorial: Fragmenta Editorial

Simone Weil (1909-1943), a més de donar-nos accés a les interioritats de l'ànima humana, va suscitar una nova forma d'entendre la filosofia que no consistia a augmentar el coneixement, sinó a buscar la veritat; en altres paraules, «no comprendre coses noves, sinó arribar a comprendre, a força de paciència, esforç i mètode, les veritats evidents amb tota l'ànima».

La gravetat i la gràcia es va publicar quatre anys després de la mort de Weil, que havia confiat els seus manuscrits a Gustave Thibon. El filòsof, que acollí la filòsofa a la seva granja, va ordenar aquests quaderns per convertir-los en un colpidor assaig d'escriptura aforística.

Pau Matheu Ribera escriu a la presentació de l'obra que *La gravetat i la gràcia*, «com els seus escrits dels anys trenta, sacsejà els lectors de Weil amb el seu estil sec, contundent i provocador, i els va dividir com una espasa de doble tall entre detractors i entusiastes igualment apassionats». Val a dir que aquest assaig de Weil ha estat traduït per primer cop al català, en una traducció impecable del mateix Matheu Ribera. Nascuda en una família alsaciana d'origen jueu i rerefons agnòstic, tot i que curiosament no es va convertir mai al catolicisme, no va abandonar la recerca de l'espiritualitat cristiana. La seva va ser una vida insòlita: es desenvolupà com a filòsofa, mística, professora, dramaturga, activista i va gosar introduir la religió en el seu pensament. Aquest perfil erudit, apassionat i atrevit va molestar a molts.

Si la seva obra va ser poc coneguda quan ella vivia (llavors es reduïa a pocs articles), a partir de l'any 1988 va deixar de ser així: Gallimard va editar les seves obres completes, un total de setze toms dividits en set volums.

La gravetat i la gràcia, per a aquells lectors que no la coneguin, és una iniciació a l'essència del pensament de Weil sobre temes tan compromesos com l'amor, el patiment, la violència o la

misèria material.

Tot podria encabir-se en aquest aforisme: «La bellesa és l'harmonia de l'atzar i el bé», perquè la pensadora, tremendament intel·ligent, va escriure un corpus literari i filosòfic d'una qualitat transcendental.

Text: Carme Miró